

2000
Nr 4

Auhinna-
pildid, Lesta-
preemialood onu üllatus

Mammutilaps
Kiidukukk ja karu

Neli naljategu
aprillis

ISSN 0134-2266

Hiie Noor 2000

JUHANI PÜTTSEPP

NELI NALJATEGU APRILLIS

Likka kipub meelest ära minema, et esimene aprill naljapäev on. Aga nalja võib ju kogu aeg teha. Mõnikord pole nalja ja tõsiduse vahel üldse palju maad. Ja nutu ja naeru vahel samuti. Ka tõsiseid asju võib naljatades teha, iseäranis aprillis.

KIVI MULJUMINE

Kivid on väga vanad. Nad ei kurda, kuid võib oletada, et neilgi on reuma ja radikuliit nagu väga vanadel inimestel. Mida suuremad on kivid, seda suurem võib olla reuma. Võtke aega ja mudige kive, küllap neil hakkab kergem. Ka lihtne pai on kivile hea.

MAAILM MÄNNI OTSAST

Nii põnev oleks ühe päeva elada linnuna. Et vähegi näha sellest, mida lind näeb, tuleks ronida pedaja ehk männi otsa. Roni just nii kõrgele kui julged ja siis vaksu jagu veel. Maailm muutub avaraks. Nõnda ülev on olla kõrgel, peaaegu sama kõrgel kui lind.

KONNAKONTSERT

Kui inimesed saevad viulit, puhuvad suurt pasunat ja taovad kumisevat trummi, siis on see sümfoonia ehk eriliselt keeruline muusikateos. Kui konnad soojal aprillipäeval kooris järve või tiigi ääres jorisevad, siis on see samuti muusika. Muusika, mille kuulamiseks ei pea piletit ostma.

TEE LÄHEB ÄRA

Teed kogu aeg aitavad meid, viivad kuhugi. Aprillis aga lähevad nad ise ära. Muutuvad poriseks, nätskeks ja kipuvad läbi vajuma. Igaühte meist on elus palju kordi teele saadetud, aprillis on õige aeg teed ennast ära saata. Lihtsalt seista mõne väikese metsatee ääres ja vaadata, kuidas ta kevadesse ära läheb.

Aprillikuu Tõsijutt

MILVI
PANGA

NÄKID LÄKSID NÄGELEMA,
KONNAEMAND NÄGI SEDA.

JÄNES JOOKSIS, AITAS PÕTRU,
KUI NEED KOORITSESID KÕTRU.

ÖÖKULL TÖÖTAS AASTA AEGA
ÜKSI KAHEMEHE SAEGA.

PIIBRIPAPA JALGU PESI,
AGA AINULT ESIMESI.

VÄRVUD TEADSID LÄRMATA,
MIDA KÕIGEST ARVATA.

PAHA NIMI

HENNO KÄO

Sten Elioth Kregory viskas koolist poppi. See nägi tegelikult välja nii, et ta loopis pargis varblasi. Kajakaid ka. Ja tuvisid. Kivikestega ja mis kätte juhtus. Ega ta tahtnudki pihta saada. Loopis niisama. Igavusest. Kuigi koolis oli parajasti emakeele tund. Noh, tunnis oleks ju võinud olla. Öps oli päris lahe. Ei norinud nime pärast ega midagi. Aga Sten Elioth Kregory tegi poppi vahetundide pärast. Siis ilkus tema kallal terve kool. Tema nimi oli kõigil hammaste vahel. Selge, et neil oli õigus. Sten Elioth Kregory – on see siis mingi normaalne eesti poisi nimi! Jah, õigus neil oli, aga ikkagi ajas hinge täis. Ja kaua sa jõuad kakelda!

Nojah, homme läheb ta muidugi jälle kooli. Võtab julguse kokku ja läheb. Ja vapruste. Ja rahu. Võtab kõik, mis võtta annab. Kooli ei tohi ju pooleli jätta. Eriti siis, kui tahad ükskord kellekski saada. Näiteks suure laeva kapteniks. Noh, või keskmise. Alguses kas või väikese, aga kapteniks igal juhul! Ja on ka pisike lootus. Võib ju olla, et nad seal koolis tüdinevad ükskord ära. Tema õnnetu nime näägutamisesest. Võib ju ilmas veel imesid juhtuda.

Sten Elioth Kregory tuju läks natuke paremaks. Ta jättis varblased rahule ja lõi käega. Tühja kah! Pole olemas hädasid, millest mees jagu ei saaks! Eriti veel mees, kes tahab saada kapteniks! Aga tal on ju ka väike õeraas. Ode läheb kooli tuleval sügisel. Ja õe nimi on Lutsille Internetta Kärölyn...

Kaks maja

MAARJA VAINO

Ühel pikal tänaval oli kaks maja. Üks oli suur ja selles elas palju erinevaid inimesi. Teine oli eramaja. Sellel oli suur aed ja seal elas ainult üks perekond. Mõlemas majas elas koer. Suures majas elava koera nimi oli Bella. Aiaga majas elava koera nimi oli Sam. Bella jalutuskäigud viisid sageli Sami majast mööda. Ja siis tuli Sam alati aia äärde ning haukus ja urises mis jaksas.

Kord võttis Bella julguse kokku ja jäi aia äärde seisma.

"Miks sa alati nii hirmus kuri oled, kui ma mööda lähen?" uuris ta arglikult.

"Miks, miks!" klähvis Sam vastu. "Igav on, vaat miks! Mis sinul viga, jooksed muudkui mööda ilma ringi ega tea igavusest tuhkagi. Mina aga pean päevade viisi aias olema! Tunnen siin iga väiksematki põõsaalust. Nii ei jäägi mul muud üle, kui vahelduseks kellegi peale haukuda."

"Mis sa räägid!" imestas Bella. "Mina olen just sind alati kadestanud. Mina pean ju päeval pisikeses korteris istuma. Sina saad sel ajal värsket õhu käes olla, maa sisse auke kaevata ja põõsalinde luurata."

"Seda küll," nõustus Sam. "Aga kui sinu peremehed koju tulevad, viivad nad su õue. Saad vabalt joosta ja puu- ning põõsaaluseid nuuskida. Ja kui paljude teiste koertega sa mürada saad. Minu peremehed ei jaluta minuga peaaegu kunagi. Nad arvavad, et mul on aiaski piisavalt tegemist."

Bella oleks jutujamist heameelega veel jätkanud, aga peremees kutsus teda.

"Tulen homme jälle!" jõudis ta veel hüüda.

Ta pidas oma sõna järgmisel päeval. Ja ka ülejärgmisel. Ja üleülejärgmisel. Bellast ja Samist said väga head sõbrad. Sam ei haukunud Bella peale enam kunagi. Kui, siis ainult rõõmust Bella tuleku puhul.

MILVI PANGA Vanaisa põlve peal

PAKS VÕIB SAADA SALEDAKS
NÄÄPSUKENE KOPSAKAKS.
LISA MADALALE VAKS
- TÕUSEB TÜKI KÕRGEMAKS.
NÕNDA HEA SAAB PAREMAKS,
ARAKENE JULGEMAKS,
VANATAAT SAAB VANEMAKS,
AGA SINA, LAPSELAPS,
ÜLE AIA VAATAJAKS.

MILVI PANGA

Osi

OSI KASVÕI OSATIGI
IHKAS MÕÖTU VÕTTA PUUST.
OSKUSLIKU OSATÄITJA
NIMEKS SAIGI KONNAKUUSK

Teekäijad ja AISOPUS KARU

Üks julge südamega tugev noormees otsustas kord rännutee jalge alla võtta. Et kõmpides igav ei hakkaks, kutsus ta oma südamesõbra seltsiks.

Agaga tema südamesõber oli hoopis teist masti mees. Oli üsna nõrguke ja kartliku loomuga. Pelgas sõbragagi kaasa minna.

"Minu kõrval pole sul midagi karta!" rahustas teda julge südamega sõber. "Küll mina sind igas hädas aitan ja kõige kurja eest kaitsen."

Kartliku loomuga sõber jäigi lõpuks nõusse ja nii nad siis läksidki. Läksid, läksid, kuni nende teele kerkis süng lai laas.

"Siit ei tohi küll läbi minna!" ütles kartliku loomuga sõber. "Metsas on hulgana hunte, karjadena karusid. Nad muravad meid kindlasti maha. Lähme parem ringi."

"Minu kõrval pole sul midagi karta!" rahustas teda julge südamega sõber. "Küll mina sind igas hädas aitan ja kõige kurja eest kaitsen. Lähme nüüd!"

Mõeldud-tehtud. Mindigi mööda metsarada edasi. Agaga metsa vahel juhtus karu neile vastu tulema.

Kui julge südamega noormees metsaotti nägi, tuiskas ta kibekähku puu otsa pelgu. Tema nõrguke südamesõber proovis ka röövli eest puu otsa ronida. Proovis, agaga ei jaksanud. Ja nii ta siis kukkuski puu alla sambla sisse. Kukkus sambla sisse ja jäi sinna hirmust kangena lamama.

Juba oli ka karu kohal. Tatsas teine urinal ümber normehe ja nuuskis korra tema kõrvatagust. Nuuskis korra tema kõrvatagust ja putkas siis padrikusse.

Kui karu oli kadunud, ronis julge südamega noormees krabinal puu otsast alla. Ronis puu otsast alla ja ruttas oma hirmust kange südamesõbra juurde. Läks juurde ja päris uudishimulikult:

"Kuule, mis see karu sulle kõrva sisse sosistas?"

"Ütles, et sõber, kes hädas oma lubadused unustab, pole üldse kellegi sõber," vastas kartliku loomuga nõrgukene noormees. "Ütles, et niisugustele ei või iialgi kindel olla. Et niisuguseid ei või iialgi usaldada."

Lastele jutustanud ANDRES JAAKSOO

Mammutilaps ja AINO PERVIK VESI

Oli sügav jääaeg. Kõikjal laiusid külmad karmid jääväljad, mis kunagi ära ei sulanud. Ometi oli jääväljade vahel selliseidki maalappe, kuhu jõudis ka kevad. Seal kasvasid kidurad puud ja põõsad, samblad ja samblikud. Ühel niisugusel maalapil elas mammutiema oma mammutilapsel. Mammutilaps oli hirmus suur, kuid ta ema oli veel palju, palju suurem. Mõlemad olid kaetud pikkade tihedate karvadega, et külmal jääajal vastu pidada.

Parajasti oligi kevad käes. Päike paistis ja mammutilaps vaatas, kuidas kevadised veed voolavad.

"Kust see vesi tuleb?" küsis ta ema käest.

"Ma ei tea täpselt," ütles ema, sest ta ei teadnudki. Kuid lapse küsimusele peab vastama, ja seepärast lisas mammutiema kõheldes:

"Ma arvan, et vesi tuleb jääst."

Mammutilapse meelest oli see äärmiselt imelik. Jää oli ju külm ja kõva. Aga vesi oli vedel ja üldse mitte nii külm kui jää.

Õhtul ema kaisus magama jäädes küsis mammutilaps:

"Mismoodi vesi saab jääst tulla?"

"Jää vist muutub kuidagi veeks," ütles mammutiema.

"Ma arvan, et ta sulab, kui ilm soojemaks läheb."

"Aga mis siis saab, kui kogu maailma jää ära sulab?" küsis mammutilaps.

"Kogu maailma jää ei sula iialgi ära," ütles mammutiema.

"Aga kui ta sulab?" nõudis mammutilaps. "Kui ilm läheb nii soojaks?"

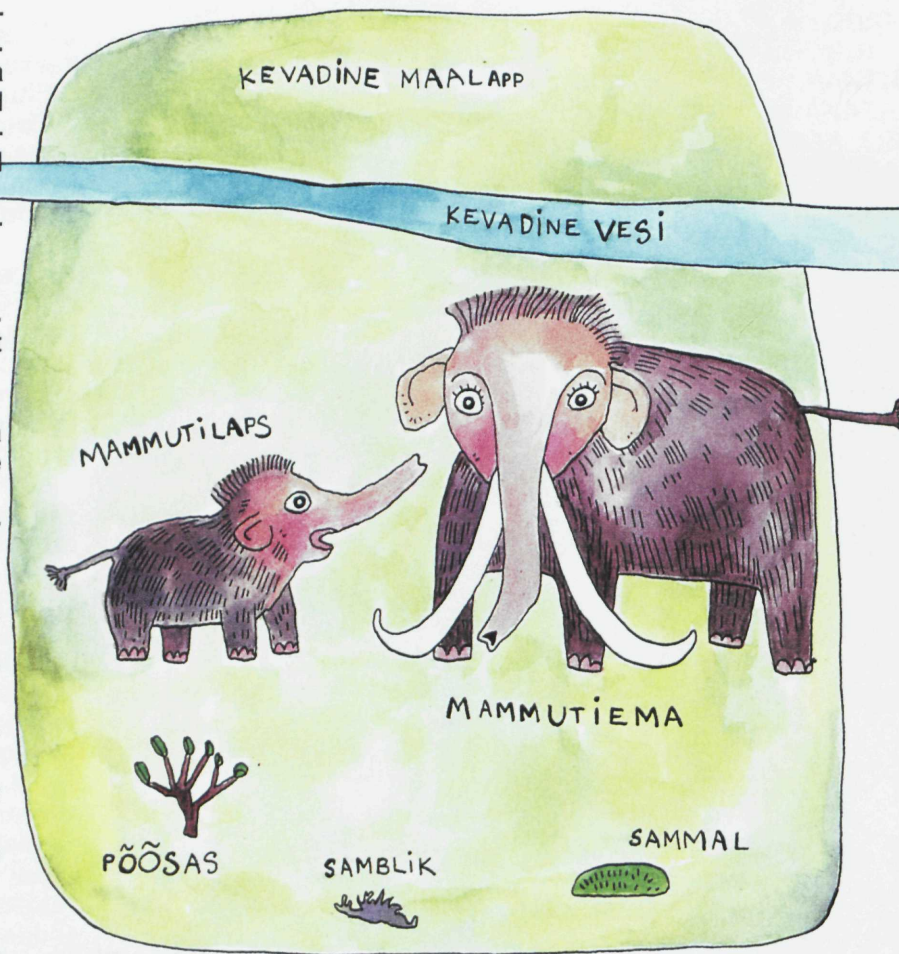
"Ära küsi rumalusi," ütles ema nõutult ja jäi ka ise murelikult mõttesse.

"Siis on vist kole palju vett," ütles ta lõpuks.

"Kas üle pea?" küsis mammutilaps. Ja võta arvesse, et mammutid olid kohutavalt suured, oma kolm-neli meetrit kõrged. "Kas siis lõpeb jääaeg ära?"

"Võib-olla tuleb vesi tõesti üle pea," mõtiskles mammutiema. "Aga ära muretse, jääaeg ei lõpe kunagi."

KÜLM JÄÄVÄLI

KÜLM JÄÄVÄLI

Illustreerinud PIRET RAUD

HIIR
HERBERTI
KIRJAKONTOR

Helen Pitertsu

Olen väga rõõmsameelne tüdruk. Mulle meeldib mängida korvpalli. Õpin Loksa muusikakoolis flööti, lisapilliks on klaver.

Sooviksin leida 11-12 a kirjasõpru.

Address: 74806 Harjumaa, Loksa, Papli 4-16.

Ilja Berunen 11 a

Soovib kirjasõbraks 10-12 a poissi või tüdrukut. Palub ka foto ümbriku panna.

Huvid: muusika, ujumine, telekamängud.

Address: 74 113 Maardu Nurga 8-77.

Annett Avaste 9 a

Soovib leida kirjasõbraks 9-10 a tüdrukut.

Huvid: kunstiring, muusikakool, rahvatants.

Address: 86 305 Pärnu mk Saarde.

Helena Naarits 12 a

Soovib leida kirjasõpra.

Huvid: ujumine, tennisemäng, markide ja koomiksite kogumine.

Address: 76607 Keila, Kruusa 19-41.

Kaidi Helling

Huvid: tantsimine, laulmine, klaverimäng, arvutamängud.

Address: 62501 Tartu mk Mehikoorma.

Elika Kaldoja 11 a

Soovib kirjasõbraks 10-12 a poissi või tüdrukut.

Huvid: sport, tantsimine, laulmine, kunst.

Address: 86004 Pärnu mk Massiaru sjk Urissaare k.

ANDRES JAAKSOO

UNE-LUGU

Üks hunt oli puu all siruli maas, magas ja nägi und, et sörgib Punamütsikese vanaema maha murdma. Hundist sõitis oma uhkel ratsul mööda prints.

"Ärka üles!" hüüdis prints talle. "Mis sa muudkui magad!"

"Ära sega mind," jorises hunt talle vastu. "Ma näen und. Tule parem minu unenäo sisse!"

Nõnda prints tegigi ja nad jätkasid teekonda kahekesi koos. Jõudsid lõpuks Punamütsikese vanaema maja ette. Aga kui prints nüüd nägi, mis kurjad kavatsused hundil on, siis pani ta püssi palge ja laskis kurielaja maha. Ise läks unenäos edasi.

Sõitis mööda kurjast kuningannast, kes puu all magas ja nägi unes, kuidas ta läks Lumivalgukesele mürgiõuna viima.

"Ärka üles!" hüüdis prints talle. "Mis sa muudkui magad!"

"Ära sega mind!" jorises kuri kuninganna vastu. "Ma näen und. Tule parem minu unenäo sisse!"

Nõnda prints tegigi ja nad jätkasid teekonda kahekesi koos. Jõudsid lõpuks põialpoiste tillukese tare ette. Aga kui prints nüüd nägi, mis kurjad kavatsused kuningannal on, siis kihutas prints ta kuristikku, kus kuri kuninganna oma otsa leidis.

Aga prints sõitis unenäos uhkel hobusel edasi. Jõudis lõpuks kibuvitsavõsasse kasvanud iidse hiiglasuure lossi ette. Selles lossis oli juba aastaid maganud üks imekaunis neiu, keda kutsuti Okasroosikeseks.

"Ärka üles!" hüüdis prints talle. "Mis sa muudkui magad!"

"Ära sega mind!" jorises Okasroosike talle vastu. "Ma näen und. Tule parem minu unenäo sisse!"

Nõnda prints tegigi. Ta heitis Okasroosikese unenäos kaunitari kõrvale magusasti magama. Ja kui nad üles pole ärrganud, siis magavad nad tänase päevani kibuvitsavõsasse kasvanud iidse hiiglasuures lossis edasi.

Illustreerinud PIRET MILDEBERG

Tuleviku teedel

Tähekeese joonistamis- ja kirjutamisvõistlus

Peab sissejuhatuseks tunnistama – TÄHEKESE tegijad ei osanud tõesti arvata, et kutse tulevikust joonistada ja kirjutada nii palju töid kokku toob. Kohe nii palju, et neist saab kirjutuslauale kõrge riida laduda. Kui kaugele tulevikku vaadata, oli igaühe enda otsustada. Muidugi otsustati erinevalt. Uuel aastasajal arvati igasse kodusse jõudvat arvutid ja robotid-kodubilised. Tuhande aasta pärast – ohoo! siis nähti lapsi juba reisimas teistes päikesesüsteemides. Kristi Kuustik Tallinnast heitis pilgu koguni 2 aastamiljonit ettepoole.

Tublisid töid sõelusime välja kaugelt rohkem kui TÄHEKESEL oli võimalus preemiaid jagada. Seetõttu selgusid meie kirjastuste poolt välja pandud väärtteoste saajad loosimisel.

Ingrid Post Kilingi-Nõmmelt – kirjastus AVITA "Suur päkapikuraamat".

Silja Treialt Kärdlast – kirjastus VARRAK "Tähed, planeedid ja kosmoselaevad".

Eva Kersna Võrust – kirjastus FAATUM "Läbi hõreda kivi".

Kerli Martin Käinast – kirjastus KIRILILL "Loomajutte meilt ja mujalt".

Priit Jeenas Võrust – kirjastus TIRITAMM "Kalevipoeg".

Marin Paes Põlvast – kirjastus KIRILILL "Haldjaraamat".

Kadri Puru Tilsist – kirjastus EGMONT "Suur muinasjuturaamat".

Joonistajaid oli veelgi enam kui kirjutajaid – mitu korda enam. Karbi viltpliiatsitega võitsid:

Liis Laadi Kilingi-Nõmmelt, **Meelis Reinumägi** Tornimäe Põhikoolist, **Ege Jüris** Türi Gümnaasiumist, **Tarvi Apsolon** Kilingi-Nõmmelt, **Joel Heinsoo** Põlvast, **Gerda Kielas** Kilingi-Nõmmelt.

Siingi läks peapremia – suur joonistamistarvete kohver – loosimisele. Ei osanud keegi öelda, kas vääriks seda rohkem – Kilingi-Nõmme Gümnaasiumi IVa, IVb või IVc klass. Loos langes IV a klassi joonistajatele.

ONU PRIIT KIIDAB

Lisaks preemiasaajatele kiidab TÄHEKESE kunstnik onu PRIIT eriti järgmisi lapsi:

Anu Kommer, Keete Kaup, Kristel Kuklase (Vastseliina Gümnaasium, II kl.), kes on välja mõelnud ja joonistanud ilusad tuleviku mänguasjad.

Mario Piirikivi (Kilingi-Nõmme Gümnaasium, IIIb kl.) kui hea masinate joonistaja.

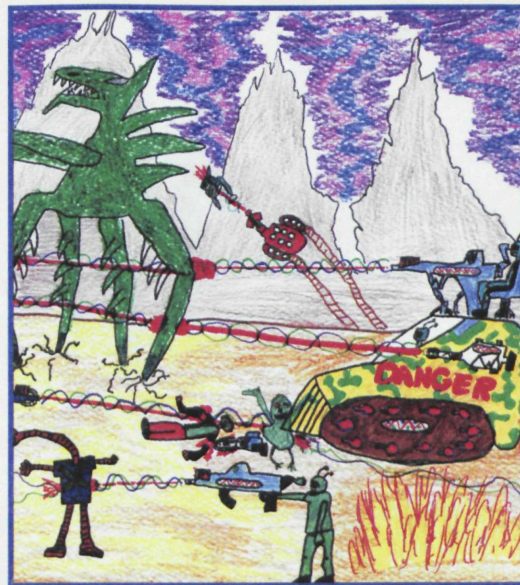
Keiu Koppel (Tilsi Põhikooli V kl.), **Kirke-Maarja Järvesaar** Rakkest, kes 3 aastasena oli noorim osaleja.

Jette Numa (Põlva Keskkool, Ib kl.).

MÜSTILINE LUGU LASTE JA PIPARKOOKIDEGA

Pärast 2000 aastat hakkab lastega üha rohkem juhtuma kummalisi lugusid. Kui nad ilma vanemateta piparkooke teevad, ei jõua ükski piparkook pannile. Laste kätest tuleb selline jõud, mis elustab piparkoogid. Aga vanematel ei juhtu midagi. Laste käesoojuse mõjul saab piparkoogimehikesest tulnukas. Tulnukal on klaasist kuppel ja roheline keha. Igast piparkoogist tuleb erinev tulnukas, aga kõik sarnanevad üksteisele, kõigil on klaaskuppel. Näiteks piparkoogikuust tuleb tulnukate taldrik-lennuk, piparkoogipõdrast klaaskupliga imelik olevus. Kas nad lapsi endaga kaasa viivad, seda ei teata. Igaks juhuks on vastu võetud seadus, et ükski kodus olles ei tohi lapsed piparkooke teha.

Kerli Martin
Käina Gümnaasium

Uku Arop IV c

JUMPS 1234566

Ma ei tea, kuidas ma siia sattusin, aga siin ma olen. On aasta 3000 ja ma olen ühes koolimajas. Pikk koridor. Ei ühtegi ust ega akent. On mahe valgus. Vilguvad tuled. Miks, seda ma ei tea. Kostab nõrku hääli, millest ma aru ei saa.

Järsku sein avaneb ja välja jooksevad väikesed kuradid. Aga need polegi kuradid, on hoopis koolilapsed, antennid peas nagu sarved. Üks poiss jääb minu ette seisma ja ütleb midagi, millest ma aru ei saa. Siis vajutab ta mingile nupule ja sõnad muutuvad kohe arusaadavaks.

"Mis su nimi on?" küsin ma.

"Jumps 1234566."

"Imelik nimi."

"Ei ole imelik. Siin on kõigil sellised."

"Kas sulle koolis meeldib?"

"Ei meeldi, õpetajad kiusavad. Ma tahtsin rääkida oma ufonaudist sõbraga, kes on praegu Kuu peal. Ei lastud. Pidin kuulama mingit lori väljasurnud karudest. Tahtsin kuulata Tsiu-Tsiu kontserti. Ei lastud."

Järsku kadusid kõik õpilased, kes äsja jooksid ja rөөkisid, oma klassi. Jään üksi koridori ja mõtlen: mööduvad sajandid, aga koolilaps jääb ikka koolilapseks. Tehnika muutub, aga inimene jääb inimeseks.

Ingrid Post 11 a
Kilingi-Nõmme
Gümnaasium

SAJA AASTA PÄRAST

Saja aasta pärast, tead, koolis käima üldse ei pea. Kodus sul on mitu tuba, oma tuba, oma luba. Arvuteid on kodus neli, mõned ära lõhkund veli. Robotid teevad kodutöid, koridorikapis hoida saab neid. Filme vaatame me sealt, suure, suure ekraani pealt. Seal me näeme päikest ja kuud, kui on jõulud, siis jõulupuud. Jah, mulle praegu tõesti näib, et elu tulevikus hästi käib.

Eva Kersna
Võru F.R.Kreutzwaldi nim.
Gümnaasium

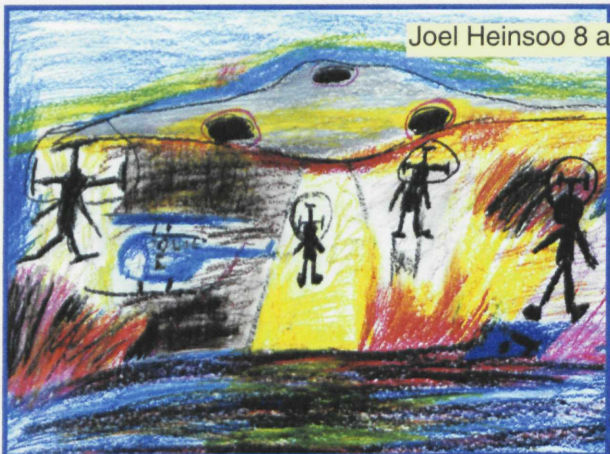
TULEVIKUS

Elu hea on tulevikus, sõidukeid on kõigil mitu. Liiguvad nad taeva all, päris kõrgel üleval. Üsna suur on kiirus neil, aga sõiduks pole teid. Kuplid autodel on peal, vaade välja väga hea. Majad uhked tulevikus, asuvad nad tornitipus. Autod mööda lendavad otse kodu akna alt.

Priit Jeenas
Võru F.R. Kreutzwaldi
nim. Gümnaasium

Tähekesed

joonistamis- ja kirjutamisvõistlus

Joel Heinsoo 8 a

Liis Laadi IV b

KUPPELMAAILM

Hommikul tõmbasin skafandri selga ja jooksin kuppelbussile. Algas igapäevane koolisõit. Buss kihutas kõigist aeglaselt hõljuvatest õhuautodest ja kuppel-ratastest mööda. Varsti paistiski kooli kõrge kuppel. Jooksin rutuga sisse, sest kartsin, et tohutu õhu kokkuhoiu pärast võidakse väravad sulgeda.

Terve klass oli juba kohal, ainult õpetaja puudus. Ei tea, kas ta jäi suletud väravate taha. Kõik otsisid endale tegevust, mina otsustasin saata vanaemale elektronkirja. Kiri tuli selline:

Vanaema, juhtus ime!

Mäletad, sa kinkisid mulle sünnipäevaks mingi musta tahke aine ja 3 väikest kivikesed moodi asjakest. Ma tegin nii nagu sa käkisid. Panin kivikesed ainesse ja valasin mineraalveega üle.

Vanaema, juhtus ime! Ainest tulid välja kolm rohelist varrast. Nad lähevad iga päevaga jämedamaks ja sarnanevad asjadega, mis on Maa ajaloo õpiku kaane peal. Neid nimetatakse vist lilledeks. OK, ma pean nüüd lõpetama, õps tuli.

Mul oli õigus. Õpetaja hilines ega pääsenud enam väravatest sisse. Ta jäi ootama järgmist vahetundi, aga vahepeal läks õhuballoon tühjaks ning hakkas undama. Õpetaja pidi ruttama lähemasse hõljukpoodi ja uue ballooni ostma.

Nii, täna oli meil 9 tundi. Esimene ja teine olid minu lemmiktunnid kupliõpetusest. Kui ma suureks saan, kavatsen ehitada kogu maakerale ühise kupli ümber. Siis ei peaks keegi kallist õhumaksu maksma.

Kolmas ja neljas tund oli Maa ajalugu, viies ja kuues elektroonika, mis mind eriti ei huvita. Seitsmes ja kaheksas tund oli galaktika. Järgmisel nädalal läheme Marsile ekskursioonile. See on nii põnev. Päev lõppes keeletunniga. Seekord õppisime kirju-mirju keelt (Kirju-Mirju planeet avastati alles hiljuti).

Pärast tunde läksid kõik koju. Kuppelbuss oli juba ammu ära hõljunud, nii et pidin minema Ümarkaubamajja ja laenutama hõljuki. Kui ma lõpuks väsinult koju jõudsin, avastasin, et ringkukli tabletid ja tervisejook on otsas. Tuli jälle linna hõljuda ja Tervisekauplusse minna. Kui ma siis lõpuks koju jõudsin, selgus, et vanemad olid ka poes käinud. Isa uuris parajasti arvutit ja ägas, et õhumaks on jälle tõusnud. Selle öö pidime me kuppelvoodites magama, et õhku kokku hoida.

Tahaks ruttu suureks saada ja selle kupli Maa ümber teoks teha. Kuppelvoodi on nii ebamugav.

Silja Treialt 12 a
Hiiumaa, Kärdla

Kristel Kuklase Ila

Anu Kommer II a

KEETE
KAUP

Kreete Kaup II a

"Ema, kas me võime poistega maja ees kossu mängida?" küsis Madis, kellel oli külas kolm naabripoissi.

"Ausalt öeldes mulle ei meeldi, et te maja ees mängite. Siin on küll üleval õueala märk, kuid selle all võivad ka autod sõita. Muidugi peavad need sõitma väga aeglaselt, nii jalakäija kiirusega, kõige rohkem 20 km tunnis. Kuid ikkagi, mine tea..." selgitas ema. "Spordiväljak siinsamas, minge parem sinna."

"Kas ma võin siis jalgrattaga minna? Poistel on ka jalgrattad."

"Võid küll. Nüüd kevadel ongi vaja sõiduuskust lihvida. Ja spordiväljakul on seda hea teha. Me tuleme Mariga mõne aja pärast ka õue," arvas ema. Kossumäng oli põnev. Poisid olid kordamööda väravas. Võitis see, kes kõige vähem palle väravasse lasi.

"Siin on ikka hea mängida," arvas seekordne tublim väravavaht Rein.

"Kui suuri poisse pole, kes meid siit ära ajavad," lisas Tõnu.

"Nüüd teeme ühe vägeva võiduki-hutamise," tahtis Madis. Aga juba olid kohal ema ja Mari.

Emal oli kaenlas vana taburet, Mari kandis väikseid puuklotse.

"Mis teie tegema hakkate?" uudistas Madis.

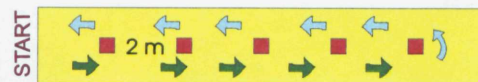
"Mitte meie, vaid just teie. Nende vahendite abil õppisin minagi kord rattaga sõitma, õigemini valmistusin jalgratturi eksamiks. Teilgi tuleb see ära anda, kui 10-aastaseks saate. Kohe näeme, kuidas te selleks valmis olete," selgitas Mari klotse maha seades.

MADIS,

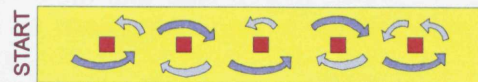
SÕBRAD JA JALGRATAS

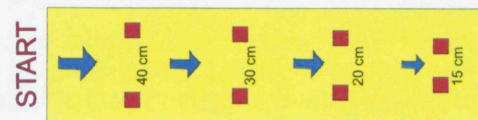
Esiteks sõideti täpsussõitu:

Siis vigursõitu:

Osavussõiduks pandi klotid nii:

"Jalgrattasõidus on väga tähtis tasakaal. Ja oskus juhtida ratas ühe käega," ütles Madise ema klotse taburetile pannes. Poistel tuli kordamööda taburetist mööda sõita ja üks klotse ära võtta. See osutus nii mõnelegi üsna kõvaks pähklik. "Miks on vaja vahel ühe käega ratas juhtida?" küsis Mari.

"Mina tean," hüüdis Tõnu. "Jalgrattur näitab käega suunda" "Õige, Tõnu. Jalgrattur peab alati sõitma parempoolsel teeserval ja tähelepanelik olema.

Minuga juhtus möödunud suvel õnnetus. Sõitsime kogu perega randa. Sõitsin kõige ees ja nagu peab parempoolsel teeserval. Järsku sõitis mulle otse vastu üks noormees. Kukkusin üsna valusalt. Aga see mees veel riidles minuga, et ma olevat ise süüdi. Tema küll liiklusreegleid ei tundnud," rääkis Madise ema ja lisas: "Aga teie olite meil täna tublid. Homme kohtume vast jälle."

MAANTEEAMET
LIIKLUSOHUTUS

AIVAR POHLAK

Lesta-Onu üllatus

Kuressaares elab üks meie isa tuttav onu, keda mina ja Siim kutsume Lesta-Onuks. Seda sellepärast, et alati, kui isal tuleb isu kuivatatud lestade järele, ronime kõik autosse ja sõidame Saaremaale. Lesta-Onu kuivatab kalu, sööb ise ja müüb meie isale. Isale maitseb kuivatatud lest nii väga, et kui me lõpuks koju tagasi jõuame, on ta vähemalt kümme lesta ära söönud. Auto on kalarappeid täis ja sa pead vaatama, et mõne terava uime või luu otsa ei istu. Ma ükskord istusin.

Meie Saaremaale tuleku puhuks ajab Lesta-Onu alati habet, sest ta lõhnab vägevalt odekolonni järele. See, et ta seda ainult meie saabumise puhul teeb, on Siimu teooria. Tema arvates oleks Lesta-Onu ammu odekolonnimürgituse saanud, kui ta iga päev nii lõhnaks.

Lesta-Onu ajab meie arvates ka lestadel habet, sest osa neist lõhnab samuti vägevalt odekolonni järele. Kui autosse istume ja koju sõitma hakkame on minu ja Siimu esimene töö lestade sorteerimine. Need, kel habe ajamata, sünnivad kohe süüa, need, kel habe aetud, peavad tuuldu-ma. Kui isa käe rooli tagant tagumise pingi poole lesta järele sirutab, küsime me alati: "Kas tahad aetud või ajamata habemega?" Siis isa naerab. Ükskord ütles ta, et need aetud habemega lestad on spetsiaalselt naiste jaoks tehtud. Õige küll, reklaamides näidatakse ju alati, kuidas mõni kõvasti odekolonnine kutt uksest sisse tuleb ning kuidas siis naised ninaga õhku tõmbavad ja võidu tema poole jooksevad. Hea muidugi, et ema seda juttu ei kuulnud, sest ta ei salli isegi tavalise kuivatatud lesta lõhna.

Kui me novembri keskel Saaremaal käisime, andis Lesta-Onu meile kaasa ühe purgi, mille peal oli silt ja sildil kiri M-LEST. Lesta-Onu ütles, et ärgu me seda purki enne jõule avagu, sest see on jõuluüllatus. Mõistatasime, mida see M-lest võiks tähendada, aga millegi mõistliku peale ei tulnud. Lõpuks arvasime, et Lesta-Onul on suurusehullustus, sest M-LEST ja M-BENZ kõlavad üsna sarnaselt. Viisime purgi koju ja panime külmutuskappi ning sinna ta ununeski.

Jõuludest oli juba mitu nädalat möödunud. Olin just haige ning oma toas voodis, kui Siim tuli uudisega, et Lesta-Onu antud M-LEST kirjaga purk plahvatas. Eks ma tunnen Siimu ja tean, et ta liialdab vahel, aga tegelikult võib seda, et purgil kaas pealt ära lendas ja kapp paha haisu täis sai, omamoodi plahvatuses pidada küll. Siim arvas, et see oligi Lesta-Onu jõuluüllatus, ainult ta ei suutnud plahvatust täpselt ajastada.

"Lesta-Onu on islamisiss," ütles Siim, aga isa väitis, et siis küll üsna alga-ja. Sellest ajast kutsume me Lesta-Onu Algajaks Islamisissiks.

Plahvatus kergitas katte ka sellelt salapärase kirjaga purgisildilt.

"Mineeritud lest," ütles Siim ning isa, kes oli parajasti teed rüübanud, kastis kogu söögilaua märjaks.

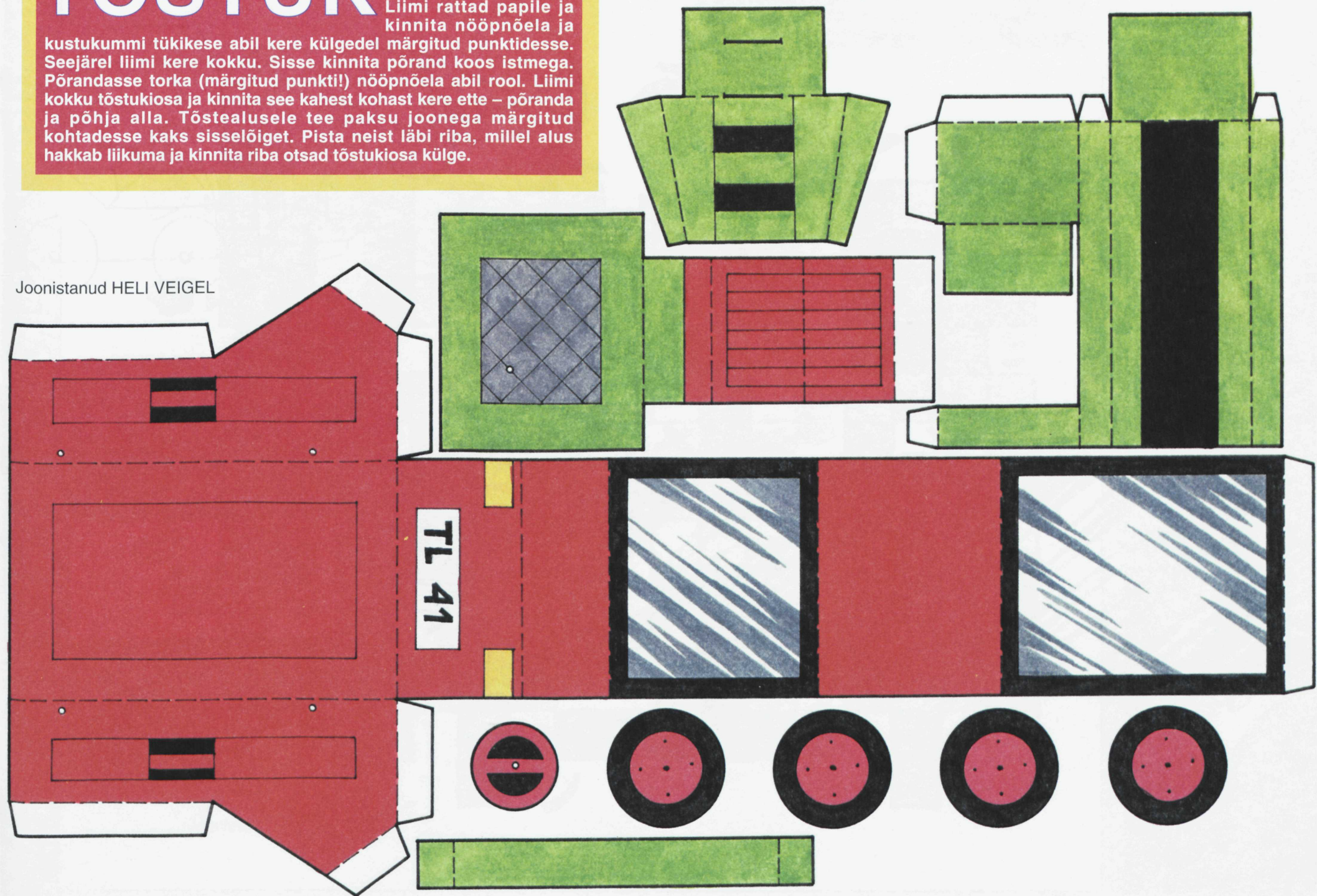

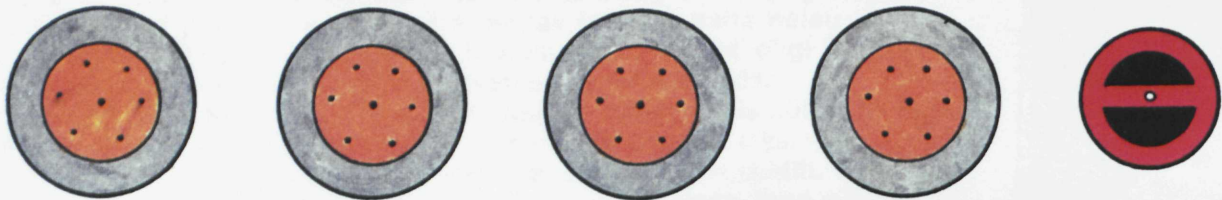
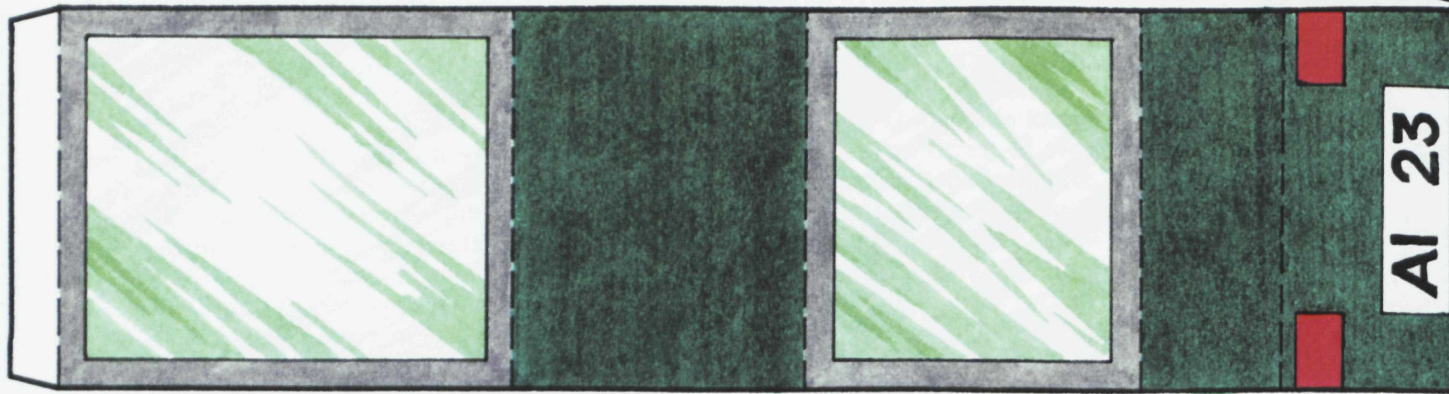
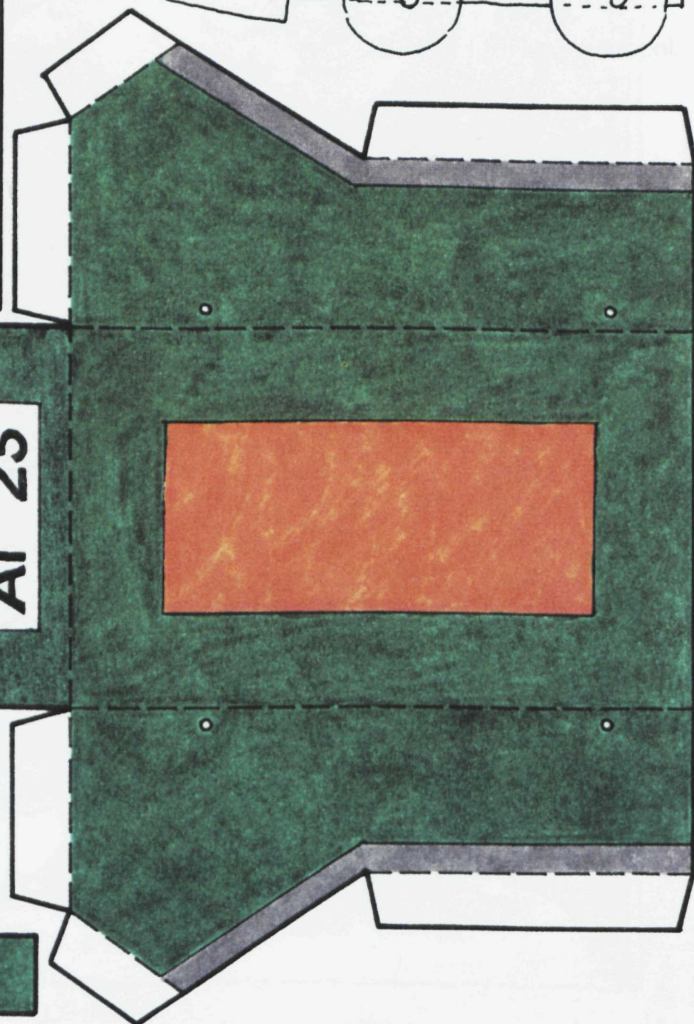
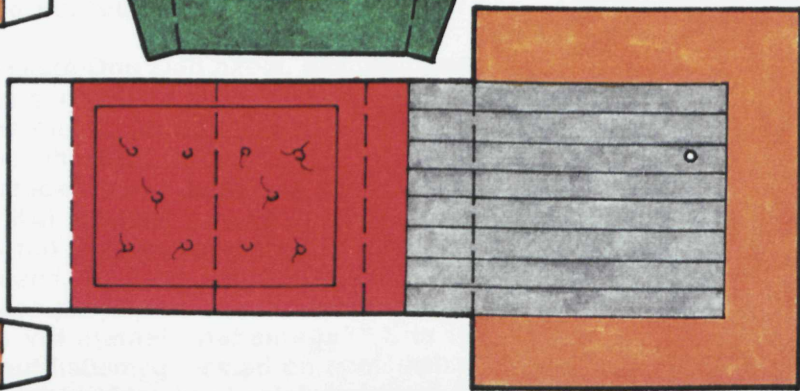
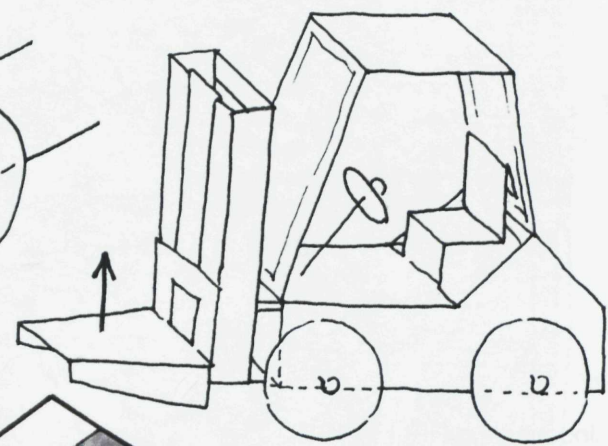
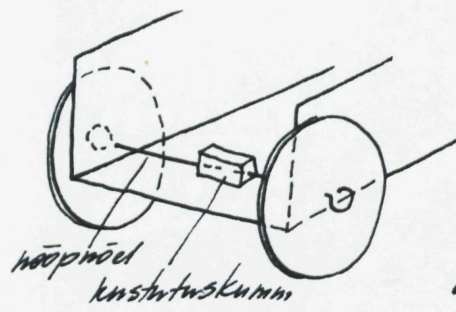
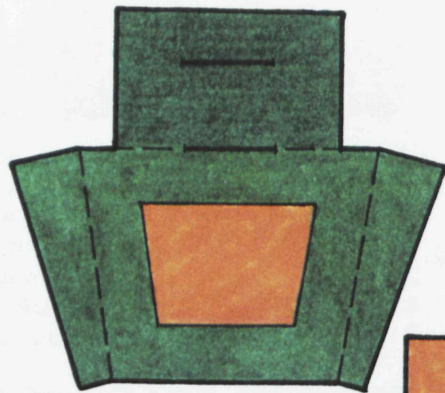
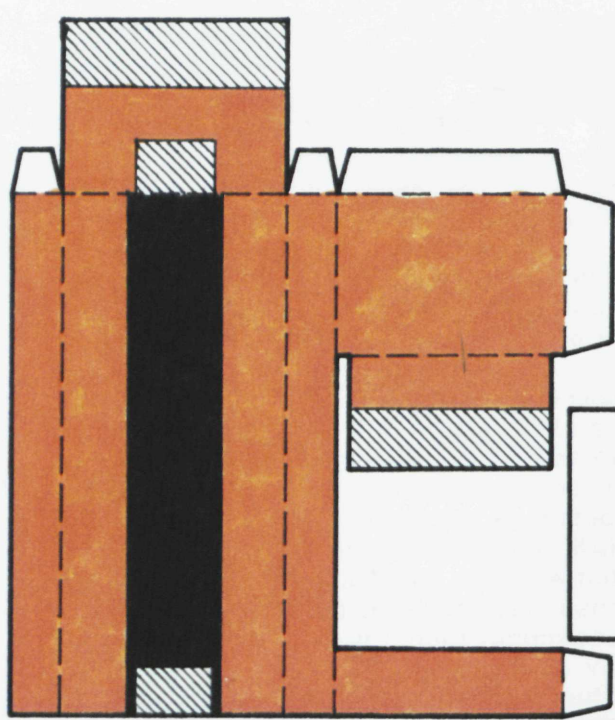
Illustreerinud PIRET MILDEBERG

TÕSTUK

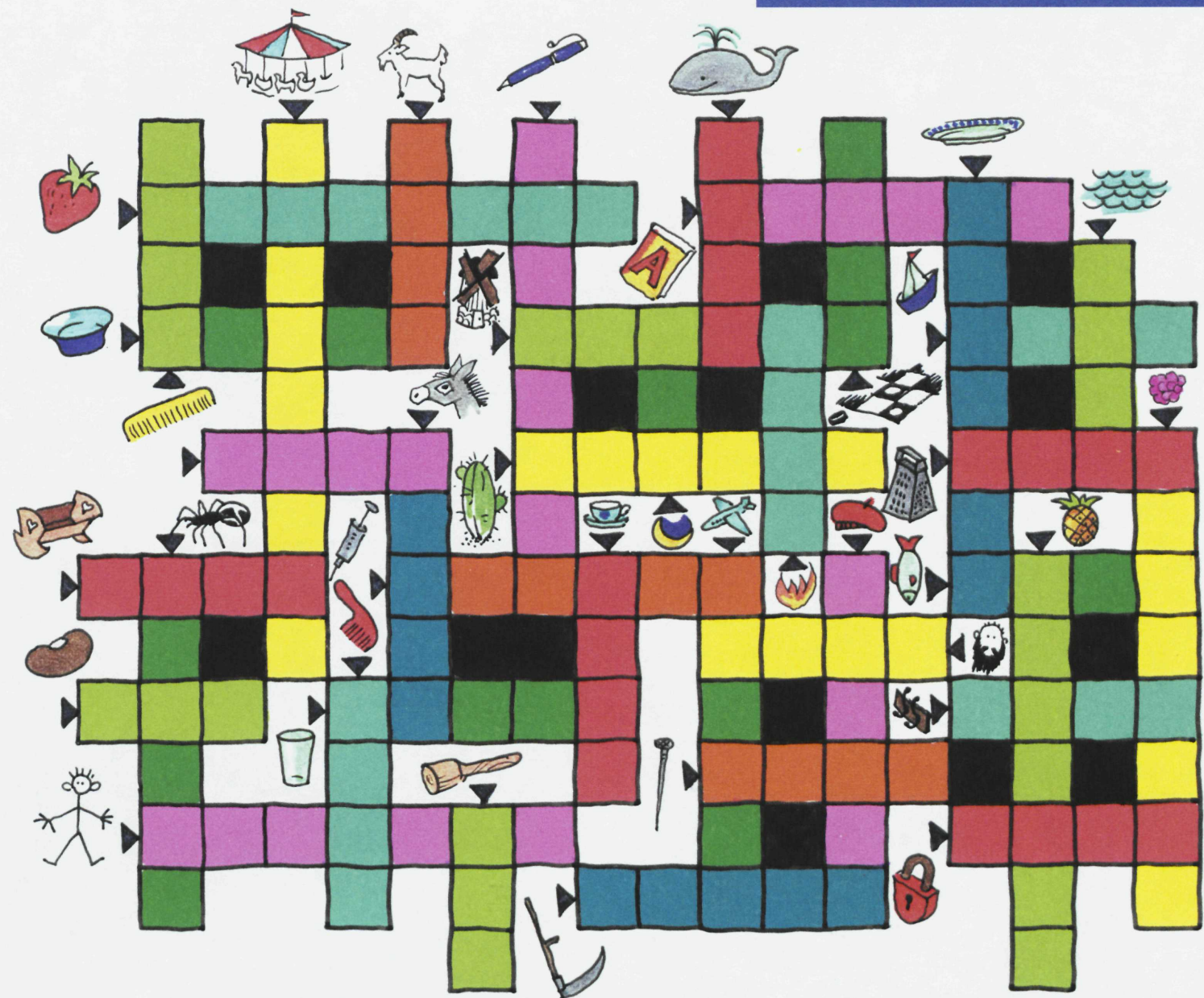
Lõika masina osad sobivalt poolt välja. Liimi rattad papile ja kinnita nõõpnõela ja kustukummi tükikese abil kere külgedel märgitud punktidesse. Seejärel liimi kere kokku. Sisse kinnita põrand koos istmega. Põrandasse torka (märgitud punkti!) nõõpnõela abil rool. Liimi kokku tõstukiosa ja kinnita see kahest kohast kere ette – põranda ja põhja alla. Tõstealusele tee paksu joonega märgitud kohtadesse kaks sisselõiget. Pista neist läbi riba, millel alus hakkab liikuma ja kinnita riba otsad tõstukiosa külge.

Joonistanud HELI VEIGEL

Kirjuta noolega näidatud suunas vajalik sõna!
Millist värvi ruute on ristsõnas kõige rohkem?

Joonistanud HELI VEIGEL

PERIOODIKA AS
Lasteajakiri
TÄHEKE

Asutatud jaanuaris 1960
ilmub kord kuus

Toimetuse aadress:
Pärnu mnt 67a
10134 Tallinn

Peatoimetaja
ELJU SILD
tel 6 463 698

Vanemtoimetaja
JAAN RANNAP
tel 6 463 697

Kunstiline
toimetaja
PRIIT REA
tel 6 463 697

Printall
Tatari 64
10134 Tallinn

ESIKAANE
TEGI
VIIVE
NOOR

Loomaparadiis AAFRIKAS

Aafrika kõrgeim mägi on Kilimandžaar. Amboseli rahvuspark asub selle mäe jalamil. Eesti suurmast, Lahemaa rahvuspargist on Amboseli rahvuspark ligi kuus korda suurem. Kui Eestis oleks mõni rahvuspark loodud vaid selleks, et hoida põtru ja karusid,

peaks seegi olema praegustest hulga ulatuslikum. Enamik Aafrika savannide rahvusparkidest on aga loodud just sealsete suurulukite tarbeks. Seepärast peavad nad olema avarad. Eestlasele võib Amboseli rahvuspark näida esmapilgul hiiglasliku karjamaana. Silmapiirini paistavad rohutasandikud, kus siinseal söömas ja liikumas

loomakarju. Binokliga uurides saad siiski selgeks, et tegemist pole lehmade, hobuste või lammastega. Nii nagu näha juuresoleval pildil, võivad karjad koosneda aafrika pühvlitest ja aafrika elevantidest. Mõlemad loomad on loomult ohjeldamatud ja nagu vabade metsloomade puhul ikka, on nende juurde jalutamine lubamatu. Loomi võib vaadelda ja pildistada vaid safariautost.

Parempoolsel fotol on teleobjektiiviga pildistatud elevantikarja liikmeid oma kõige igapäevasemal toimingul – söömisel. Ema ja laps, kõhuni mudas, einestavad järve servas asuvas soos. Lind, kes ratsutab elevanti turjal, on veisehaigur. Elevantile meeldib selline

ratsanik väga, sest lind jahib loomi kimbutavaid putukaid.

Ülemisel fotol tegutseb tüügassea pere. Erinevalt meie metsseast tegutseb tüügassiga päise päeva ajal. Pildil on emis parajasti lemmikpoois – põlvili. Nii on mugavam näksida savanni madalat rohtu.

Amboseli rahvusparki loomaküllus meenutab loomaaeda. Ometi ei ole see loomaaed. Aafrika troopilised rohtlad on olnud samamoodi loomadest tulvil tuhandet aastat. Viimastel sajanditel on aga inimese kasvav mõju toonud siin kaasa suurulukite arvu katastroofilise vähenemise. Vaid rahvusparkides on säilinud savannide endist hiilgust. Need on maised loomaparadiisid, suurulukite poolest maailma rikkaimad paigad.

HENDRIK RELVE tekst ja fotod

